

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1983	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1319

Κύρωση τῆς Σύμβασης καὶ τοῦ προσαρτώμενου σ' αὐτὴν πρωτοκόλλου ποὺ ὑπογράφτηκαν στὶς 12 'Ιουνίου 1980 μεταξὺ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας στὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς 'Ασφάλειας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο πρῶτο.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἰσχὺ ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἡ Σύμβαση καὶ τὸ προσαρτώμενο σ' αὐτὴν πρωτόκολλο ποὺ ὑπογράφτηκαν στὶς 12 'Ιουνίου 1980 στὴν 'Αθήνα μεταξὺ τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας στὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς 'Ασφάλειας, τῶν ὁποίων τὰ κείμενα στὸ πρωτότυπο στὴν ἀγγλικὴ καὶ σὲ μετάφραση στὴν ἑλληνικὴ γλώσσα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

CONVENTION BETWEEN THE HELLENIC REPUBLIC AND THE KINGDOM OF NORWAY ON SOCIAL SECURITY

The Hellenic Republic and the Kingdom of Norway desirous to regulate the relations between the two States in the field of Social Security.

Have agreed to conclude the following Convention :

PART I
GENERAL PROVISIONS

Article 1.

(1) This Convention shall apply to the Kingdom of Norway and to the Hellenic Republic. It shall also apply to both the Norwegian and the Greek Continental Shelves.

(2) For the purpose of the present Convention, unless the context otherwise requires :

a) «territory» means in relation to Norway, the territory of the Kingdom of Norway, and in relation to the Hellenic Republic its national territory;

b) «legislation» means the laws, decrees and regulations as specified in Article 2;

c) «competent authority» means in relation to Norway : the Ministry of Social Affairs and as regards unemployment benefits, the Ministry of Local Government and Labour, and in relation to Greece : the Minister for Social Services and as regards unemployment insurance and family allowances, the Minister of Labour.

d) «competent institution» means the institution which is competent under the applicable legislation.

e) «liaison body» means an institution for liaison and information between the insurance institutions of the two Contracting Parties with a view to simplifying the implementation of this Convention and for the information of the persons affected concerning their rights and obligations under the Convention, as specified in article 20 of this Convention.

f) «periods of insurance» means periods defined or recognized as such by the legislation under which they were completed;

g) the term «pension» includes any increase of, or any additional amount payable with a pension.

h) «insured person» means in relation to Norway, person insured in accordance with the legislation specified in Article 2, paragraph 1, a) and, in relation to Greece, person insured in accordance with the legislation specified in Article 2, paragraph, 1 b);

i) the terms «family members» and «survivors» mean any person defined or recognized as such by the legislation under which the benefits are granted.

(3) Other words and expressions which are used in this Convention have the meaning respectively assigned to them in the legislation concerned.

Article 2

(1) The provisions of the present Convention shall apply :

a) in relation to Norway, to the following legislation :

- the Act of 17 June 1966 concerning National Insurance, excepting Chapter 12,
- the Act of 19 June 1969 concerning Special Supplements to Benefits under the National Insurance,
- the Act of 19 December 1969 on Compensation Supplement under the National Insurance,
- the Act of 24 October 1946 concerning Family Allowance.

b) in relation to Greece, to

- the general legislation on Social Welfare for employed and equated persons with reference to old age, death, disablement, sickness, maternity, work injury and occupational diseases,
- legislation on the special schemes of Social Welfare for certain categories of employed and equated persons and for independently gainfully occupied or self-employed persons and farmers (growers), with the exception of the special social security schemes covering seafarers,
- the legislation on unemployment insurance for employed persons,
- the legislation on family allowances for employed persons and on demographic children's allowances

(2) This Convention shall apply to legislation codifying, amending or supplementing the legislation specified in paragraph 1 of this Article.

(3) The present Convention shall apply to legislation instituting a new system or a new branch of social security, only if the Contracting Parties so agree.

(4) This Convention shall also apply to legislation extending the existing insurance schemes to new categories of persons, unless the Contracting Party concerned gives notice to the other Party within six months after the official promulgation of such legislation, that no such extention of the Convention is intended.

Article 3

Norwegian nationals in Greece and Greek nationals in Norway, shall be subject respectively to the Greek and Norwegian legislation as specified in Article 2. They shall be subject to the same obligations and entitled to enjoy the same advantages under the same conditions as a national of the other country, unless otherwise provided in the present Convention.

Article 4

The following exceptions from the provision laid down in Article 3 shall apply :

a) Where an employee who is resident in the one country and employed in an undertaking having its principal place of business in that country, is sent by this undertaking to the other country, the legislation of the former country shall continue to apply to him as if he were employed there during the first twelve months of his stay in the other country. If such employment continues beyond the period of twelve months, the legislation of the former country may continue to apply to him, provided that the competent authority in the latter country, or the body designated by it, gives its consent.

The above provision shall apply to all employees irrespective of nationality. It shall equally apply to spouses and children accompanying the employee to the other country, unless they are themselves employed.

b) Where the travelling personnel in undertakings of railway or road transport work in both countries, the legislation of the country in which the undertaking has its principal place of business shall apply.

If, however, the employee concerned is resident in the latter country, the legislation of that country shall apply to him.

c) Where a person is employed as crew-member of any aircraft belonging to a conpany operating in either country the legislation of the country in which the company has its principal place of business shall apply to him unless he is a national of and resident in the other country. Where other categories of personnel are employed by such company, the legislation of the coun-

try in which the company has its principal place of business shall apply in cases where the person concerned has been sent to the other country for temporary employment there.

Article 5

(1) Where a person is employed as member of the crew of any vessel flying the flag of either of the countries the legislation of the country whose flag the vessel flies shall apply to him. If such a vessel during a stay in the other country employs persons from that country for loading, unloading, repair, or for watch duty on board the vessel, the legislation of the country to which the port belongs shall apply.

(2) For persons who are occupied on installations for exploitation of and exploration for natural deposits on the Norwegian or the Greek Continental Shelf, Norwegian or Greek legislation shall apply respectively. The same shall apply for persons who are occupied on Norwegian or Greek installations on non Norwegian or non Greek continental shelves respectively, provided this is permissible in pursuance of a specific agreement with the coastal state concerned or by virtue of international law otherwise. Article 4, (a) shall, however, be applied correspondingly.

Article 6

(1) This Convention shall not apply to professional foreign service officers of either Party.

(2) Subject to the provision of paragraph (1) of this Article, the provisions of Article 3 shall apply to persons employed in diplomatic missions or consular posts and to persons employed in the private service of the personnel of such missions or posts.

(3) Persons covered by paragraph (2) of this Article who are nationals of the Contracting Party represented by the mission or consular post concerned, may however, opt to be subject to the legislation of that Party; such right of option may be exercised once only. It shall be exercised within a period of six months from the date of entry into force of this Convention or from the date when employment commenced. The option shall take effect from the entry into force of this Convention in respect of workers who have entered into employment at the said date and, in other cases, from the date of entry into employment.

(4) A diplomatic or consular-post, who employ persons who are insured under the legislation of the receiving state, shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving state impose upon employers.

(5) The provisions of this Article shall not apply to honorary members of a consular post or to persons employed in their service.

Article 7

The competent authorities of either country may agree to make further exceptions from the provision of Article 3. Likewise, they may agree that the exceptions provided for in Article 4,5 and 6 shall not apply in particular cases.

Article 8

Years, for which pension points have been credited for in accordance with the Norwegian supplementary pension scheme, shall be added to periods of insurance according to Greek legislation when the competent Greek insurance institution decides on the right of continuation through voluntary insurance in Greece.

Article 9

Legislation of one of the Contracting Parties on reduction or withdrawal of the benefits provided by the applicable legislation according to article 2, when coinciding with another benefit or income from gainful activity, is applied according to the national legislation of each Contracting Party, even if the right to the other benefit has been acquired in accordance with the legislation of the other Party or if the income has been gained within the territory of the other Party.

PART II

SPECIAL PROVISIONS

Sickness, Maternity and Childbirth

Article 10

(1) Nationals of one Contracting Party who are resident or employed in the other country shall be entitled to the same sickness benefits, and benefits in the event of maternity and childbirth, as are provided for nationals of the latter country. The same shall apply as regards entitlement to benefit during a stay outside the country in which the person concerned is insured.

(2) If a person has completed periods of insurance under Norwegian legislation, these periods shall be added to Greek periods of insurance for the acquisition of rights to a benefit under Greek legislation, in so far as they do not coincide.

Family Allowance

Article 11

(1) Nationals of one country are in the other country entitled to family allowance in respect of children resident in the latter country, according to the same rules as for nationals of the latter country.

(2) To the extent that entitlement to family allowance under Greek legislation presupposes the completion of certain periods of employment or insurance such periods completed in Norway are also taken into account.

Unemployment Benefit

Article 12

(1) Nationals of one country who are staying or residing in the other country are entitled to unemployment benefit in accordance with the same rules as for nationals of the latter country.

(2) To the extent that entitlement to unemployment benefit under Greek legislation presupposes the completion of certain periods of employment or insurance, such periods completed in Norway are also taken into account.

Death Grant

Article 13

(1) Nationals of one country staying in the other country shall be entitled to death grant according to the same rules as for nationals of the latter country. These grants shall be provided even if the person concerned dies in a country other than where he was insured.

(2) Where there would be entitlement to death grant under the legislation of both Parties in respect of the same death whether by virtue of this Convention or otherwise;

a) the grant shall be payable only under the legislation of the Party in whose territory the death occurs, or

b) if the death does not occur in the territory of either Party, a grant shall be paid only under the legislation of the Party under whose legislation the person

on whose insurance the right to the grant is determined was last insured before the death.

(3) To the extent that entitlement to death grant under Greek legislation presupposes the completion of certain periods of insurance, such periods completed in Norway are also taken into account.

Occupational Injury and Disease

Article 14

Benefits, including increments and supplements payable in one country in respect of occupational injury or disease, are payable to nationals of the other country irrespective of any limiting provisions relating to foreign nationals and without any condition of residence.

Article 15

(1) Compensation for a new accident at work shall be established according to the reduction of work capacity and loss of physical and mental faculty which has been caused by the new accident and in accordance with the legislation of the country where the new accident occurs.

(2) If, in accordance with the legislation of one of the Contracting Parties previous occupational accidents or diseases are taken into account when determining the degree of disablement, the competent insurance institution takes into account for the same purpose previous occupational accidents or diseases due to work in the territory of the other Contracting Party, in the same manner as if the legislation of the first Contracting Party had been applicable.

(3) a) If, in accordance with the legislation of one of the Contracting Parties, an occupation at a job for a certain period of time is required for the determination of a disease as occupational, the occupation at the same job in the territory of the other Contracting Party shall be taken into consideration for the fulfilment of this condition.

b) Responsible for the payment of the cash benefits due to occupational disease is the competent institution of the Contracting Party in whose territory the person concerned has completed the greater number of work days at a job which can cause or aggravate the occupational disease within a period of the 24 months prior to the occuring of this disease.

(4) If such occupational disease entitles to benefit from the insurance scheme of one country, the insurance scheme of this country shall also cover any aggravation which takes place in the other country, provided that the aggravation cannot be referred to employment in the latter country in an occupation entailing risks of such disease.

Old–Age, Disability and Survivors

Article 16

Application of Norwegian Legislation

(1) Save as otherwise provided in this Article Greek nationals are in the event of old-age, disability and death of breadwinner entitled to pension including supplementary benefits, according to the Norwegian Act concerning National Insurance, under the same conditions as Norwegian nationals.

(2) Greek nationals shall enjoy the same rights as Norwegians in taking into consideration as insurance periods any period preceding the entry into force of the National Insurance Act in 1967.

(3) Supplementary pension shall in respect of Greek nationals be computed in accordance with the provisions concerning over-compensation for insured persons other than Norwegian nationals and foreign refugees.

(4) A pension granted in accordance with the provisions specified above cannot be withheld, reduced, modified or withdrawn on account of the recipient residing in Greece.

(5) Benefits provided in accordance with the provisions specified above shall be paid to nationals of Greece resident in a third state on the same terms and to the same extent as to Norwegian nationals.

(6) Greek nationals as well as Norwegian nationals are only entitled to compensation supplement as long as they are resident in Norway.

(7) Basic benefit and attendance benefit may be granted outside Norway on the same terms and to the same extent as to Norwegian nationals.

(8) Old-age pension shall be granted even if the person concerned is resident in Greece when reaching pensionable age.

(9) The entitlement to survivors' pension shall not be affected by the survivor being resident in Greece at the time of the death of the insured person.

Application of Greek Legislation

Article 17

(1) Where periods of insurance have been completed in accordance with the legislation of both the Contracting Parties, these periods shall be added together for the acquisition of the right to benefits under Greek legislation, in so far as they do not coincide.

(2) If a pension is applied for by a person, who has completed periods of insurance according to the legislation of both the Contracting Parties, or by his survivors, the competent Greek insurance institution will determine the pension benefits as follows :

a) The insurance institution establishes, in pursuance of the relevant legislation, whether the person in question qualifies for the benefit, when the periods of insurance are added together.

b) If the applicant is found to be entitled to the benefit, the competent Greek insurance institution calculates the theoretical amount which would have been awarded, if all the periods of insurance completed in accordance with the legislation of the Contracting Parties had been completed in Greece, the amount of the benefit being taken as a theoretical amount.

c) On the basis of the theoretical amount, calculated as provided in sub-paragraph (b), the insurance institution then calculates the partial benefit payable by it, according to the ratio between the length of the periods of insurance taken into account according to its legislation and the total duration of the periods of insurance taken into account according to the legislation of both the Contracting Parties.

(3) If the total length of the periods of insurance, which are completed in accordance with the Greek legislation for the calculation of the benefit does not attain twelve months, and, provided that no entitlement to pension under Greek legislation exists without applying paragraph 1 of this Article, no benefit is paid out according to this legislation.

(4) Periods of employment in mining work in Norway are taken into consideration when applying to Greek provisions on heavy work and work hazardous to health.

(5) In calculating the amount of pension, only earnings corresponding to periods of insurance under Greek legislation are to be taken into account.

Article 18

(1) If according to Greek legislation pension rights exist even without any regard to Article 17, par. 1, the competent Greek insurance institution shall pay a pension with reference solely to periods of insurance which are to be taken into account under the legislation which the insurance institution has to apply, in so far as there is no corresponding entitlement to a benefit under the Norwegian supplementary pension insurance scheme.

(2) A pension established as provided in paragraph (1) of this Article is redetermined when entitlement arises to a corresponding benefit under Norwegian legislation. Redetermination takes effect from the day on which the benefit under Norwegian legislation becomes payable. The fact of previous decisions having become final does not constitute any impediment to the conversion.

(3) If according to Greek legislation entitlement exists to a benefit even without any regard to Article 17, par. 1 and this benefit is greater than the sum total of the Greek benefit calculated as provided in paragraph (2) sub-paragraph c. of Article 17 and the Norwegian supplementary pension, the Greek insurance institution will pay as a partial benefit its own benefit, calculated in the manner foresaid and increased by the difference between this sum total and the benefit which would be payable if regard were had exclusively to the legislation which the insurance institution has to apply.

Article 19

(1) Pensions provided pursuant to the provisions of Articles 17 and 18 above may not be withheld, reduced, modified or withdrawn on account of the recipient residing in Norway.

(2) Old-age pension shall be granted even if the person concerned is resident in Norway when reaching pensionable age.

(3) The entitlement to survivors' pension shall not be affected by the survivor being resident in Norway at the time of death of the insured person.

PART III

MISCELLANEOUS PROVISIONS TRANSITIONAL AND FINAL PROVISIONS

Miscellaneous Provisions

Article 20

The competent authorities of both countries, or authorities designated by such competent authority, shall conclude an Administrative Arrangement concerning the necessary provisions for the implementation of the present Convention, and appoint liaison bodies in each country in order to facilitate the application of the present Convention. They shall communicate with each other concerning all major amendments of their legislation.

Article 21

(1) In the application of the present Convention the competent authorities and institutions of the contracting Parties shall assist each other to the same extent as when applying their own legislation. Such assistance shall be free of charge.

(2) The authorities and institutions of both countries may correspond directly with each other and with the persons concerned. They may also if need arises address themselves to the authorities of the other country through the diplomatic and consular channels of that country.

(3) Diplomatic and consular authorities may address themselves directly to authorities and institutions of the other country in order to collect all information necessary for maintaining the interests of their nationals, whom they may represent without any special power of attorney.

(4) Applications submitted to the competent authority or institution of either country in connection with the application of the present Convention shall be dealt with even if worded in the official language of the other country.

(5) Correspondence between authorities and individual persons shall be conducted in English or in French.

Article 22

Any exemption from taxes and other legal dues on documents and certificates which are to be submitted to the authorities and institutions of either country, shall apply to documents and certificates to be submitted to the competent authorities or institutions of the other country in connection with the application of the present Convention. Documents and certificates which are to be submitted in connection with the application of the present Convention shall be exempt from legalization or authentication by diplomatic or consular authorities.

Article 23

Any claims, notices or appeals which according to the legislation of one country shall be submitted to an authority of that country within a prescribed period and which has been submitted to the corresponding authority of the other country within the same period, shall be considered as having been submitted in due time to the authority of the former country. The authorities concerned of the other country shall without delay transmit the claim, notice or appeal to the competent authorities of the former country.

Article 24

(1) Payments payable pursuant to the present Convention may validly be made in the currency of the country effecting the payment.

(2) In the event of restrictions on currency being enforced in either country, both Contracting Parties shall immediately agree upon necessary measures for ensuring the transfer between the countries of any sum payable pursuant to the present Convention.

(3) The manner of payment in respect of pensions payable to persons in the other country shall be fixed by agreement as specified in Article 20.

Article 25

(1) The competent authorities of either Contracting Party shall endeavour to resolve through negotiations any disputes arising in connection with the interpretation and application of the present Convention.

(2) In the event of no agreement being reached within three months through negotiations, the dispute shall be submitted to arbitration by a tribunal whose composition and rules of procedure shall be stipulated in the Administrative Arrangement mentioned in Article 20.

Transitional and Final Provisions

Article 26

(1) The provisions of the present Convention shall apply also in respect of contingencies having occurred prior to the entry into force of the Convention. The Convention does not, however, confer any entitlement

to benefit in respect of periods of time prior to its entry into force.

(2) For the application of the present Convention, any periods respecting residence, insurance and contributions payment prior to the entry into force of the Convention shall be taken into account.

(3) Upon an application of the persons concerned, which has been received within two years after the date of the entry into force of the Convention, benefits granted prior to the entry into force of this Convention shall be recalculated in compliance with the provisions of the same. If the application is submitted later than the time mentioned, benefits are paid out from the date of submission of the application, always provided that more generous provisions do not apply according to the legislation of the Contracting Party which has to pay the benefit and that the entitlement to benefit has not been prescribed or cancelled.

Article 27

(1) This Convention shall remain in force for a period of twelve months as from the date of its entry into force. Thereafter it shall continue to be in force from year to year unless it is denounced in writing by the Government of any of the Contracting Parties, which shall be done at least three months before the expiry of any one–year period. In the case of such denounciation, the Convention shall cease to be in force at the expiry of the one-year period in which it is denounced.

(2) In the event of denounciation, the provisions of the present Convention shall continue to apply to acquired rights without regard to the provisions concerning restrictions laid down in the national legislation of either country in respect of entitlement to benefits on account of nationality or residence in another country.

(3) For rights which have been acquired on the basis of an insurance period and period of residence having been completed before the expiration of the validity of the present Convention, the provisions of the Convention and of agreements pertaining thereto shall continue to be applicable pursuant to the regulations to be fixed by a special agreement.

Article 28

The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible in Oslo. The Convention shall come into force on the first day of the second month following the month in which the instruments of ratification have been exchanged.

In witness whereof the undersigned, duly authorized by their respective Government, have signed the present Convention.

Done in duplicate in English in ATHENS

on the 12 June 1980, both texts being equally authoritative.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the Kingdom of Norway

PROTOCOL

The signatories of the Convention on the Social Security which has been concluded today between the Hellenic Republic and the Kingdom of Norway, have agreed that this Protocol shall constitute an integral part of the Convention :

1. In relation to Norway it is agreed that any Greek nationals who are in service on board Norwegian vessels in foreign trade, are subject to Norwegian legislation concerning benefit during unemployment only i they are permanent residents in Norway, Denmark, Finland, Iceland or Sweden. In such case the person concerned is entitled to benefit even when outside Norway according to the same rules as are applicable for nationals of that country.

In witness whereof the undersigned, duly authorized by their respective Governments, have signed the present Protocol.

Done in duplicate in English in ATHENS
on the 12 June 1980

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the Kingdom of Norway

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Νορβηγίας ἀγόμεναι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ρυθμίσωσι τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

Συνεφώνησαν ὅπως συνάψωσιν τὴν ἀκόλουθον Σύμβασιν:

ΜΕΡΟΣ Ι
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νορβηγίας καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν. Ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἠπειρωτικῶν Ὑφαλοκρηπίδων τῆς Νορβηγίας καὶ Ἑλλάδος.

2) Διὰ τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὸ κείμενον ὁρίζεται ἄλλως:

α) «περιοχὴ» σημαίνει ὅσον ἀφορᾶ τὴν Νορβηγίαν, τὴν περιοχὴν τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν τὴν Ἐθνικὴν αὐτῆς περιοχήν.

β) «νομοθεσία» σημαίνει τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τοὺς κανονισμοὺς ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 2.

γ) «ἁρμοδία ἀρχὴ» σημαίνει ὅσον ἀφορᾶ τὴν Νορβηγίαν:

Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑποθέσεων καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὰς παροχὰς ἀνεργίας τὸ Ὑπουργεῖον Τοπικῆς Διοικήσεως καὶ Ἐργασίας καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὴν Ἑλλάδα: Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀσφάλισιν ἀνεργίας καὶ τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας.

δ) «ἁρμόδιος φορεὺς» σημαίνει τὸν ἁρμόδιον κατὰ τὴν ἐφαρμοστέαν νομοθεσίαν φορέα.

ε) «ὀργανισμὸς συνδέσμου» σημαίνει ἕναν ὀργανισμὸν διὰ σύνδεσμον καὶ ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς καὶ διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων σχετικῶς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των αἵτινες ἀπορρέουν ἐκ τῆς Συμβάσεως ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 20 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

στ) «περίοδοι ἀσφαλίσεως» σημαίνει περιόδους καθορισθείσας ἢ ἀναγνωρισθείσας ὡς τοιαύτας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας κατὰ τὴν ὁποίαν διηνύθησαν.

ζ) ὁ ὅρος «σύνταξις» περιλαμβάνει οἱανδήποτε αὔξησιν ἢ οἱονδήποτε συμπληρωματικὸν ποσόν, καταβλητέον ὁμοῦ μὲ τὸ τῆς συντάξεως.

η) «ἠσφαλισμένος» σημαίνει ὅσον ἀφορᾷ τὴν Νορβηγίαν ἄτομον ἠσφαλισμένον συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τὴν ὁριζομένην ἐν ἄρθρῳ 2 παραγράφῳ 1 (α) καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα ἄτομον ἠσφαλισμένον συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τὴν ὁριζομένην ἐν ἄρθρῳ 2 παραγράφῳ 1 (β).

θ) οἱ ὅροι «μέλη οἰκογενείας» καὶ «ἐπιζῶντες» σημαίνουν οἱονδήποτε πρόσωπον ὁρισθὲν ἢ ἀναγνωρισθὲν ὡς τοιοῦτον ὑπὸ τῆς νομοθεσίας κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὁποίας χορηγοῦνται αἱ παροχαί.

3) Ἄλλαι λέξεις καὶ φράσεις χρησιμοποιούμεναι εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἔχουν τὰς ἐννοίας τὰς ἀντιστοίχως δοθείσας εἰς αὐτὰς εἰς τὴν οἰκείαν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 2.

1) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐφαρμόζονται:

α) ὅσον ἀφορᾷ τὴν Νορβηγίαν, εἰς τὴν ἀκόλουθον νομοθεσίαν:

Τὸν Νόμον τῆς 17ης Ἰουνίου 1966 τὸν ἀφορῶντα τὴν Ἐθνικὴν ἀσφάλισιν ἐξαιρουμένου τοῦ κεφαλαίου 12.

Τὸν Νόμον τῆς 19ης Ἰουνίου 1969 τὸν ἀφορῶντα τὰς εἰδικὰς παροχὰς συμπληρωματικὰς τῶν παροχῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Τὸν Νόμον τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1969 περὶ συμπληρωματικῶν ἀποζημιώσεων συμφώνως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλισιν.

Τὸν Νόμον τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1946 τὸν ἀφορῶντα τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

β) ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, εἰς

τὴν γενικὴν νομοθεσίαν περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τῆς καλυπτούσης τοὺς μισθωτοὺς καὶ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιουμένους διὰ τοὺς κινδύνους γήρατος, ἀναπηρίας, θανάτου, ἀσθενείας, μητρότητος, ἐργατικοῦ ἀτυχήματος καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

Τὴν νομοθεσίαν περὶ τῶν εἰδικῶν συστημάτων περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τῶν καλυπτόντων ὡρισμένας κατηγορίας μισθωτῶν ἢ πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων καὶ τοὺς αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένους ἢ τοὺς ἀσκοῦντας ἐλευθέριον ἐπάγγελμα καὶ τοὺς ἀγρότας, ἐξαιρέσει τῶν εἰδικῶν συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῶν καλυπτόντων τοὺς ναυτικούς.

Τὴν νομοθεσίαν τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν.

Τὴν νομοθεσίαν περὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων τῶν μισθωτῶν ὡς καὶ περὶ τῶν δημογραφικοῦ χαρακτῆρος ἐπιδομάτων τέκνων.

2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ νομοθεσίας, ἡ ὁποία κωδικοποιεῖ, τροποποιεῖ ἢ συμπληροῖ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένην νομοθεσίαν.

3) Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ νομοθεσίας ἡ ὁποία εἰσάγει νέον σύστημα ἢ νέον κλάδον Κοινωνικῆς ἀσφαλείας, μόνον ἐὰν τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦν.

4) Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ νομοθεσίας, ἡ ὁποία ἐπεκτείνει τὰ ὑπάρχοντα συστήματα εἰς νέας κατηγορίας προσώπων ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἐνδιαφερόμενον Συμβαλλόμενον Μέρος γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπισήμου δημοσιεύσεως τῆς τοιαύτης νομοθεσίας, ὅτι δὲν σκοπεύεται ἐπέκτασις τῆς Συμβάσεως ἐπ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Νορβηγοὶ ὑπήκοοι ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἐν Νορβηγίᾳ ὑπάγονται ἀντιστοίχως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Νορβηγικὴν νομοθεσίαν ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 2.

Οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν προνομίων ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς ὁ ὑπήκοος τοῦ ἑτέρου κράτους ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τῆς τεθείσης ἐν ἄρθρῳ 3 διατάξεως ἰσχύουν αἱ ἀκόλουθοι ἐξαιρέσεις:

α. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐργαζόμενός τις ὁ ὁποῖος διαμένει εἰς ἓν κράτος καὶ ἀπασχολεῖται εἰς ἐπιχείρησίν τινα ἔχουσαν τὴν ἕδραν αὐτῆς εἰς τοῦτο τὸ κράτος σταλῇ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης εἰς τὸ ἕτερον κράτος, ἡ νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους ἐξακολουθεῖ ἐφαρμοζομένη ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐὰν οὗτος ἀπησχολεῖτο ἐκεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δώδεκα πρώτων μηνῶν τῆς παραμονῆς του εἰς τὸ ἕτερον κράτος. Ἂν τοιαύτη ἀπασχόλησις ἐξακολουθήσει πέραν τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν, ἡ νομοθεσία τοῦ πρώτου Κράτους δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσει ἐφαρμοζομένη ἐπ' αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ τοῦ δευτέρου Κράτους ἢ ὁ ὑπ' αὐτῆς ὁρισθεὶς ὀργανισμὸς δίδει τὴν συγκατάθεσίν του.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάντων τῶν ἐργαζομένων ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος. Ἐφαρμόζεται ὁμοίως καὶ ἐπὶ συζύγων καὶ τέκνων συνοδευόντων τὸν ἐργαζόμενον εἰς τὸ ἕτερον Κράτος, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι ἐργάζονται οἱ ἴδιοι.

β. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς προσωπικὸν κινήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων σιδηροδρομικῆς ἢ χερσαίας μεταφορᾶς ἐργάζεται εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη, ἐφαρμόζεται ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἕδραν της ἡ ἐπιχείρησις.

Ἐὰν πάντως ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐργαζόμενος διαμένῃ εἰς τὸ δεύτερον Κράτος, ἐφαρμόζεται ἐπ' αὐτοῦ ἡ νομοθεσία τούτου τοῦ Κράτους.

γ. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἓν πρόσωπον ἀπασχολεῖται ὡς μέλος τοῦ πληρώματος οἱουδήποτε ἀεροσκάφους τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἑταιρίαν λειτουργοῦσαν εἰς ἑκάτερον Κράτος, ἐφαρμόζεται ἐπ' αὐτοῦ ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἕδραν της, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος εἶναι ὑπήκοος καὶ κάτοικος τοῦ ἑτέρου Κράτους. Ἐφ' ὅσον ἕτεραι κατηγορίαι προσωπικοῦ ἀπασχολοῦνται ὑπὸ τοιαύτης ἐπιχειρήσεως, ἡ νομοθεσία τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἕδραν της ἐφαρμόζεται εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον εἶχε σταλῆ εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ νὰ ἐργασθῇ προσωρινῶς ἐκεῖ.

Ἄρθρον 5.

1) Ὅταν ἓν πρόσωπον ἀπασχολεῖται ὡς μέλος τοῦ πληρώματος πλοίου φέροντος τὴν σημαίαν ἑκατέρου τῶν Κρατῶν, ἐφαρμόζεται ἐπ' αὐτοῦ ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους τὴν σημαίαν τοῦ ὁποίου φέρει τὸ πλοῖον. Ἐὰν ἓν τοιοῦτον πλοῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ἀπασχολῇ πρόσωπα ἀπὸ τὴν χώραν ταύτην διὰ φόρτωσιν, ἐκφόρτωσιν, ἐπισκευὴν ἢ καθήκοντα ἐπιβλέψεως ἐπὶ πλοίου, ἐφαρμόζεται ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ λιμήν.

2) Διὰ πρόσωπα ἀπασχολούμενα εἰς ἐγκαταστάσεις ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐρεύνης φυσικῶν κοιτασμάτων ἐπὶ τῆς Νορβηγικῆς ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Ἠπειρωτικῆς Ὑφαλοκρηπῖδος, Νορβηγικὴ ἢ Ἑλληνικὴ νομοθεσία ἐφαρμόζεται ἀντιστοίχως. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται διὰ πρόσωπα ἀπασχολούμενα εἰς Νορβηγικὰς ἢ Ἑλληνικὰς ἐγκαταστάσεις ἐπὶ μὴ Νορβηγικῶν ἢ μὴ Ἑλληνικῶν Ἠπειρωτικῶν Ὑφαλοκρηπίδων ἀντιστοίχως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τοῦτο ἐπιτρέπεται συμφώνως πρὸς ἰδιαιτέραν συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου παρακτίου κράτους ἢ ἄλλως βάσει διεθνοῦς νόμου. Τὸ ἄρθρο 4 (α) ἐφαρμόζεται ἐξ ἄλλου ἀναλόγως.

Ἄρθρον 6.

1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς κατ' ἐπάγγελμα διπλωματικοὺς ὑπαλλήλους ἑκατέρου τῶν Μερῶν

2) Ἐπιφυλλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ἐφαρμόζονται εἰς πρόσωπα ἀπασχολούμενα εἰς διπλωματικὰς ἀποστολὰς ἢ προξενικὰς ὑπηρεσίας καὶ εἰς πρόσωπα ἀπασχολούμενα εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοιούτων ἀποστολῶν ἢ ὑπηρεσιῶν.

3) Πρόσωπα καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπήκοοι τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους τοῦ ἀντιπροσωπευομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας ἀποστολῆς

ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, δύνανται, ὁπωσδήποτε, νὰ ἐπιλέξουν τὴν ἀπαγωγὴν εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέσους τούτου· τοιοῦτο δικαίωμα ἐπιλογῆς δύναται νὰ ἀσκηθῇ μόνον ἅπαξ.

Τοῦτο θὰ ἀσκηθῇ ἐντὸς περιόδου ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερτμηνίας θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἀπασχολήσεως. Ἡ ἐπιλογὴ παράγει ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς παρούσης Συμβάσεως διὰ τοὺς ἐργαζομένους οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ἡμερομηνίαν καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας εἰσόδου εἰς τὴν ἀπασχόλησιν.

4) Διπλωματικὴ ἢ προξενικὴ ἀρχή, ἀπασχολοῦσα πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶναι ἠσφαλισμένα κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ὑποδοχῆς, ὑπόκειται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἐπιβάλλουν αἱ διατάξεις Κοιν. Ἀσφαλείας τῆς χώρας ὑποδοχῆς ἐπὶ τῶν ἐργοδοτῶν.

5) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ἐπίτιμα μέλη προξενικῆς ἀρχῆς ἢ εἰς πρόσωπα ἀπασχολούμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἑκατέρου κράτους δύνανται νὰ συμφωνήσουν περαιτέρω ἐξαιρέσεις ἀπὸ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3. Ὡσαύτως δύνανται νὰ συμφωνήσουν ὅτι αἱ ἐξαιρέσεις αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 6 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 8.

Ἔτη, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν καταγραφῆ συντάξιμοι βαθμοὶ κατὰ τὸ Νορβηγικὸν σύστημα συμπληρωματικῶν συντάξεων προστίθενται εἰς περιόδους ἀσφαλίσεως συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν, ὅταν ὁ ἁρμόδιος Ἑλληνικὸς ἀσφαλιστικὸς φορεὺς ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ δικαιώματος προαιρετικῆς συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 9.

Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς ἐφαρμοστέας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 νομοθεσίας ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ῥῆτραι μειώσεως ἢ ἀναστολῆς τῶν παροχῶν ἐν περιπτώσει συρροῆς μὲ ἑτέραν παροχὴν ἢ εἰσόδημα, ἐξ ἐπικερδοῦς ἐργασίας, ἐφαρμόζονται συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν ἑκάστου Συμβαλλομένου Μέρους καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ δικαίωμα πρὸς τὴν ἑτέραν παροχὴν ἐκτήθη συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑτέρου Μέρους ἢ ἐὰν τὸ εἰσόδημα ἀπεκτήθη κατὰ τὴν παραμονὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Μέρους.

ΜΕΡΟΣ II.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Ἀσθένεια, Μητρότης, Γέννησις τέκνου.

Ἄρθρον 10.

1. Ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς συμβαλλομένου Μέρους, οἱ ὁποῖοι διαμένουν ἢ ἀπασχολοῦνται εἰς τὸ ἕτερον κράτος, δικαιοῦνται τῶν αὐτῶν ἐπιδομάτων ἀσθενείας καὶ ἐπιδομάτων εἰς περίπτωσιν μητρότητος καὶ γεννήσεως τέκνου, ὡς προβλέπονται διὰ τοὺς ὑπηκόους τοῦ δευτέρου κράτους. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν κατὰ τὴν διάρκειαν παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἠσφαλισμένον τὸ ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον.

2. Ἐὰν πρόσωπόν τι ἐκτήσατο κατὰ τὴν Νορβηγικὴν νομοθεσίαν χρόνους ἀσφαλίσεως, οὗτοι προστίθενται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς χρόνους ἀσφαλίσεως διὰ τὴν κτῆσιν δικαιώματος παροχῆς κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν χρονικῶς.

Οἰκογενειακὸν Ἐπίδομα.

Ἄρθρον 11.

1. Ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς κράτους δικαιοῦνται εἰς τὸ ἕτερον κράτος οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος διὰ τὰ τέκνα τὰ διαμένοντα εἰς τὸ ἕτερον κράτος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς οἱ ὑπήκοοι τοῦ δευτέρου κράτους.

2. Ἐφ' ὅσον τὸ δικαίωμα παροχῶν συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συμπληρώσεως ὡρισμένων περιόδων ἀπασχολήσεως ἢ ἀσφαλίσεως, τοιαῦται περίοδοι πραγματοποιηθεῖσαι ἐν Νορβηγίᾳ συνυπολογίζονται.

Ἐπίδομα Ἀνεργίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς κράτους οἱ ὁποῖοι διαμένουν ἢ κατοικοῦν εἰς τὸ ἕτερον κράτος δικαιοῦνται ἐπιδόματος ἀνεργίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς οἱ ὑπήκοοι τοῦ δευτέρου κράτους.

2. Ἐφ' ὅσον τὸ δικαίωμα παροχῶν ἀνεργίας συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συμπληρώσεως ὡρισμένων περιόδων ἀπασχολήσεως ἢ ἀσφαλίσεως, τοιαῦται περίοδοι πραγματοποιηθεῖσαι ἐν Νορβηγίᾳ συνυπολογίζονται.

Ἐπίδομα Θανάτου.

Ἄρθρον 13.

1. Ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς κράτους οἱ ὁποῖοι διαμένουν εἰς τὸ ἕτερον κράτος δικαιοῦνται ἐπιδόματος θανάτου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς οἱ ὑπήκοοι τοῦ δευτέρου κράτους. Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα χορηγοῦνται καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀποθάνῃ εἰς κράτος ἕτερον ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἠσφαλισμένος.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν θὰ ὑφίστατο δικαίωμα δι' ἐπίδομα θανάτου κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀμφοτέρων τῶν Μερῶν σχετικῶς πρὸς τὸν αὐτὸν θάνατον εἴτε δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως εἴτε ἄλλως.

α) Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται μόνον κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ὁ θάνατος ἢ

β) ἐὰν ὁ θάνατος δὲν ἐπέλθῃ εἰς τὴν περιοχὴν ἑνὸς ἐκ τῶν δύο Μερῶν, ἐπίδομα καταβάλλεται μόνον κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Μέρους κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πρόσωπον ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ὁποίου καθορίζεται τὸ δικαίωμα παροχῆς, ἦτο τελευταίως ἠσφαλισμένον πρὸ τοῦ θανάτου.

3. Ἐφ' ὅσον τὸ δικαίωμα παροχῶν συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συμπληρώσεως ὡρισμένων περιόδων ἀπασχολήσεως ἢ ἀσφαλίσεως, τοιαῦται περίοδοι πραγματοποιηθεῖσαι ἐν Νορβηγίᾳ συνυπολογίζονται.

Ἐργατικὸν ἀτύχημα καὶ ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια.

Ἄρθρον 14.

Παροχαὶ περιλαμβάνουσαι προσαυξήσεις καὶ συμπληρωματικὰ ποσὰ καταβλητέα εἰς ἓν κράτος διὰ ἐργατικὸν ἀτύχημα καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν εἶναι καταβλητέαι εἰς ὑπηκόους τοῦ ἑτέρου κράτους ἀνεξαρτήτως οἱωνδήποτε περιοριστικῶν διατάξεων ἀναφερομένων εἰς ἀλλοδαποὺς ὑπηκόους καὶ ἄνευ οἱουδήποτε ὅρου διαμονῆς.

Ἄρθρον 15.

1. Ἀποζημίωσις διὰ νέον ἐργατικὸν ἀτύχημα θεμελιοῦται ἀναλόγως πρὸς τὴν μείωσιν τῆς ἱκανότητος πρὸς ἐργασίαν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς φυσικῆς καὶ πνευματικῆς ἱκανότητος, ἡ ὁποία προεκλήθη συνεπείᾳ τοῦ νέου ἀτυχήματος καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους, ὅπου συνέβη τὸ νέον ἀτύχημα.

2. Ἐάν, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἑνὸς ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ ἀναπηρίας, προγενέστερα ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἢ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι ὁ ἁρμόδιος ἀσφαλιστικὸς φορεὺς λαμβάνει ἐξ ἴσου ὑπ' ὄψιν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἢ ἐπαγγελματικὰς ἀσθενείας συνεπείᾳ ἐργασίας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς ἐὰν ἦτο ἐφαρμοστέα ἡ νομοθεσία τοῦ πρώτου Συμβαλλομένου Μέρους.

3. α. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν ἀσθενείας τινὸς ὡς ἐπαγγελματικῆς, ἀπαιτεῖται ἀπασχόλησις εἰς ἓν ἐπάγγελμα δι' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς προ-

υποθέσεως ταύτης συνυπολογίζεται καὶ ἡ ἀπασχόλησις ἡ λαβοῦσα χώραν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους εἰς τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα.

6. Ὑπόχρεως διὰ τὴν καταβολὴν τῶν χρηματικῶν παροχῶν λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας τυγχάνει ὁ ἁρμόδιος φορεὺς τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐπραγματοποίησεν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας εἰς ἐπάγγελμα δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ ἢ νὰ ἐπιδεινώσῃ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν ἐντὸς τῶν 24 μηνῶν τῶν προηγουμένων τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀσθενείας ταύτης.

4. Ἐὰν τοιαύτη ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια παρέχῃ τὸ δικαίωμα ἐπιδόματος ἀπὸ τὸ σύστημα ἀσφαλίσεως τοῦ ἑνὸς κράτους, τὸ σύστημα ἀσφαλίσεως τοῦ κράτους τούτου καλύπτει ἐπίσης οἱανδήποτε ἐπιδείνωσιν λαμβάνουσαν χώραν εἰς τὸ ἕτερον κράτος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ ἐπιδείνωσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἀπασχόλησιν εἰς τὸ δεύτερον κράτος εἰς ἐργασίαν συνεπαγομένην κινδύνους τοιαύτης ἀσθενείας.

Γῆρας, Ἀναπηρία καὶ Ἐπιζῶντες.

Ἄρθρον 16.

Ἐφαρμογὴ τῆς Νορβηγικῆς νομοθεσίας.

1. Ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ Ἕλληνες ὑπήκοοι εἰς περίπτωσιν γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου τοῦ προστάτου οἰκογενείας δικαιοῦνται συντάξεως περιλαμβανούσης συμπληρωματικὰ ἐπιδόματα, συμφώνως πρὸς τὸν Νορβηγικὸν Νόμον περὶ Ἐθνικῆς Ἀσφαλίσεως, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς Νορβηγοὶ ὑπήκοοι.

2. Ἕλληνες ὑπήκοοι ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὡς Νορβηγοί, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὡς περιόδων ἀσφαλίσεως οἱωνδήποτε περιόδων, αἱ ὁποῖαι προηγοῦνται τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Νόμου περὶ Ἐθνικῆς Ἀσφαλίσεως τοῦ 1967.

3. Ἐπικουρικὴ σύνταξις, ὅσον ἀφορᾷ Ἕλληνας ὑπηκόους, ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς πρόσθετον ἀποζημίωσιν δι' ἠσφαλισμένους διαφόρους τῶν Νορβηγῶν ὑπηκόων καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν προσφύγων.

4. Σύνταξις χορηγηθεῖσα συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὁρισθείσας διατάξεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρακρατηθῇ, μειωθῇ, τροποποιηθῇ ἢ νὰ ἀνασταλῇ ἕνεκα τοῦ ὅτι ὁ δικαιοῦχος διαμένει ἐν Ἑλλάδι.

5. Ἐπιδόματα προβλεπόμενα συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω καθορισθείσας διατάξεις καταβάλλονται εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους διαμένοντας εἰς τρίτον κράτος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν ὡς εἰς Νορβηγοὺς ὑπηκόους.

6. Ἕλληνες ὑπήκοοι ὡς ἐπίσης καὶ Νορβηγοὶ ὑπήκοοι δικαιοῦνται μόνον συμπληρωματικῆς ἀποζημιώσεως καθ' ὃν χρόνον διαμένουν ἐν Νορβηγίᾳ.

7. Βασικὸν ἐπίδομα καὶ ἐπίδομα ἐπιμελείας δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐκτὸς Νορβηγίας ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἔκτασιν ὡς εἰς Νορβηγοὺς ὑπηκόους.

8. Σύνταξις γήρατος χορηγεῖται καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἐνδιαφερόμενος διαμένῃ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς συνταξίμου ἡλικίας.

9. Τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἐπιζώντων δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐπιζῶν διαμένει ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

Ἐφαρμογὴ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποιήθησαν περίοδοι ἀσφαλίσεως συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, αἱ περίοδοι αὗται συνυπολογίζονται διὰ τὴν κτῆσιν δικαιώματος παροχῶν κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτουν χρονικῶς.

2. Ἐφ' ὅσον αἰτεῖται σύνταξις ὑπὸ προσώπου πραγματοποιήσαντος περιόδους ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιζώντων αὐτοῦ, ὁ ἁρμόδιος ἑλληνικὸς ἀσφαλιστικὸς φορεὺς θὰ καθορίσῃ τὰς παροχὰς συντάξεως ὡς ἀκολούθως:

α) Ὁ ἀσφαλιστικὸς φορεὺς διαπιστώνει κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμοστέας νομοθεσίας, ἂν τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόσωπον ἔχῃ, διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως, δικαίωμα παροχῆς.

β) Ἐὰν διαπιστωθῇ, ὅτι ὁ αἰτῶν δικαιοῦται παροχῆς, ὁ ἁρμόδιος ἑλληνικὸς ἀσφαλιστικὸς φορεὺς ὑπολογίζει τὸ θεωρητικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐχορηγεῖτο, ἂν πᾶσαι αἱ περίοδοι ἀσφαλίσεως αἱ πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἶχαν πραγματοποιηθῇ ἐν Ἑλλάδι, τοῦ ποσοῦ τῆς παροχῆς ἐκλαμβανομένου ὡς θεωρητικοῦ ποσοῦ.

γ) Βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον (β) ὑπολογισθέντος θεωρητικοῦ ποσοῦ ὁ ἀσφαλιστικὸς φορεὺς ὑπολογίζει ἀκολούθως τὴν μερικὴν παροχήν, τὴν καταβλητέαν ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῆς διαρκείας τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως τῶν ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν αὐτοῦ καὶ τῆς συνολικῆς διαρκείας τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως τῶν ληφθεισῶν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

3. Ἐὰν ἡ συνολικὴ διάρκεια τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πραγματοποιηθῇ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, δὲν φθάνῃ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς παροχῆς τοὺς δώδεκα μῆνας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑφίσταται δικαίωμα συντάξεως κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν ἄνευ ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐδεμία παροχὴ χορηγεῖται κατὰ τὴν νομοθεσίαν ταύτην.

4. Περίοδοι ἀσφαλίσεως εἰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἐν Νορβηγίᾳ συνυπολογίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑλληνικῶν διατάξεων περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων.

5. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ ἀποδοχαὶ αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς περιόδους ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν ἑλληνικὴν νομοθεσίαν.

Ἄρθρον 18.

1) Ἐάν, συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, ὑφίσταται δικαίωμα συντάξεως ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1, ὁ ἁρμόδιος ἑλληνικὸς ἀσφαλιστικὸς φορεὺς δέον ὅπως καταβάλῃ σύνταξιν βάσει μόνον τῶν κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμοστέαν νομοθεσίαν ὑπολογιζομένων περιόδων ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἀντίστοιχον δικαίωμα παροχῆς κατὰ τὸ Νορβηγικὸν σύστημα ἀσφαλίσεως ἐπικουρικῆς συντάξεως.

2) Σύνταξις καθορισθεῖσα, ὡς προβλέπεται εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναθεωρεῖται, ἐὰν προκύψῃ ἀντίστοιχον δικαίωμα παροχῆς κατὰ τὴν Νορβηγικὴν νομοθεσίαν. Ἡ ἀναθεώρησις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ παροχὴ καθίσταται καταβλητέα κατὰ τὴν Νορβηγικὴν νομοθεσίαν.

3) Ἐάν, συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, ὑφίσταται δικαίωμα παροχῆς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1 καὶ ἡ ἐν λόγῳ παροχὴ εἶναι μεγαλυτέρα τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἑλληνικῆς παροχῆς τῆς ὑπολογισθείσης κατὰ τὸ ἐδάφιον (γ) τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 17 καὶ τῆς Νορβηγικῆς ἐπικουρικῆς συντάξεως, ὁ ἑλληνικὸς ἀσφαλιστικὸς φορεὺς θὰ καταβάλῃ ὡς τμηματικὴν παροχὴν τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παροχήν, ὑπολογισθεῖσαν κατὰ τὸν προαναφερθέντα τρόπον καὶ ηὐξημένην κατὰ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ἀθροίσματος τούτου καὶ τῆς παροχῆς, ἡ ὁποία θὰ ὠφείλετο ἐκ μόνης τῆς ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως ἐφαρμοστέας νομοθεσίας.

Ἄρθρον 19.

1) Συντάξεις χορηγηθεῖσαι συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρακρατηθοῦν, μειωθοῦν, τροποποιηθοῦν ἢ ἀνασταλοῦν λόγῳ διαμονῆς τοῦ δικαιούχου ἐν Νορβηγίᾳ.

2) Σύνταξις γήρατος χορηγεῖται καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἐνδιαφε-

ρόμενος διαμένη ἐν Νορβηγίᾳ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς συντάξίμου ἡλικίας.

3) Τὸ δικαίωμα συντάξεως ἐπιζώντων δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐπιζῶν διαμένει ἐν Νορβηγίᾳ κατὰ τὸν χρόνον θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

ΜΕΡΟΣ III.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Διάφοροι Διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν ἢ ἀρχαὶ καθορισθεῖσαι ὑπὸ τοιαύτης ἁρμοδίας ἀρχῆς θὰ συνάψουν Διοικητικὸν Κανονισμὸν ἀφορῶντα τὰς ἀναγκαίας διατάξεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ θὰ ὁρίσουν ὀργανισμοὺς συνδέσμους εἰς ἕκαστον κράτος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως. Οὗτοι θὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των διὰ πάσας τὰς σημαντικὰς τροποποιήσεις τῆς νομοθεσίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 21.

1) Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ οἱ φορεῖς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀλληλοβοηθοῦνται κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν, ὡς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἰδίας αὐτῶν νομοθεσίας. Τοιαύτη βοήθεια παρέχεται δωρεάν.

2) Αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ φορεῖς ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν δύνανται νὰ ἀλληλογραφοῦν ἀπ' εὐθείας μεταξύ των καὶ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων. Δύνανται ἐπίσης, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, νὰ ἀπευθύνωνται οἱ ἴδιοι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἑτέρου κράτους διὰ τῆς διπλωματικῆς καὶ προξενικῆς ὁδοῦ τοῦ κράτους τούτου.

3) Διπλωματικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς φορεῖς τοῦ ἑτέρου κράτους πρὸς συλλογὴν πάσης ἀναγκαίας πληροφορίας πρὸς διασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων των, τοὺς ὁποίους οὗτοι δύνανται νὰ ἐκπροσωποῦν ἄνευ τινὸς εἰδικοῦ πληρεξουσίου.

4. Αἰτήσεις, ὑποβληθεῖσαι εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν ἢ τὸν φορέα ἑνὸς ἐκ τῶν δύο κρατῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ διεκπεραιοῦνται ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι συντεταγμέναι εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ ἑτέρου κράτους.

5) Ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ ἀρχῶν καὶ μεμονωμένων ἀτόμων θὰ διεξάγεται εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἢ Γαλλικήν.

Ἄρθρον 22.

Οἱαδήποτε ἀπαλλαγὴ ἐκ φόρων καὶ ἑτέρων νομίμων ὀφειλῶν ἐπὶ ἐγγράφων καὶ πιστοποιητικῶν τὰ ὁποῖα δέον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς φορεῖς ἑνὸς ἐκ τῶν δύο κρατῶν θὰ ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐγγράφων καὶ πιστοποιητικῶν τὰ ὁποῖα δέον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἢ τοὺς φορεῖς τοῦ ἑτέρου κράτους σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἔγγραφα καὶ πιστοποιητικὰ τὰ ὁποῖα δέον νὰ ὑποβληθοῦν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἀπαλλάσσωνται πάσης θεωρήσεως ἢ ἐπικυρώσεως ὑπὸ διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 23.

Οἱαιδήποτε ἀξιώσεις, παρατηρήσεις ἢ ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑνὸς κράτους δέον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς μίαν ἀρχὴν τοῦ κράτους τούτου ἐντὸς μιᾶς καθωρισμένης περιόδου καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἀρχὴν τοῦ ἑτέρου κράτους ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου, θεωροῦνται ὅτι ἔχουν ὑποβληθεῖ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου κράτους. Αἱ ἐνδιαφερόμεναι ἀρχαὶ τοῦ ἑτέρου κράτους θὰ διαβιβάζουν ἄνευ καθυστερήσεως τὴν ἀξίωσιν, παρατήρησιν ἢ ἔνστασιν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τοῦ πρώτου κράτους.

Ἄρθρον 24.

1) Πληρωμαί, καταβλητέαι συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, δύνανται νὰ γίνουν ἐγκύρως εἰς τὸ νόμισμα τοῦ κράτους τοῦ πραγματοποιοῦντος τὴν πληρωμήν.

2) Εἰς περίπτωσιν ἐπιβολῆς περιορισμῶν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος ἑκατέρου τῶν κρατῶν, ἀμφότερα τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ συμφωνοῦν ἀμέσως ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς διασφάλισιν τῆς μεταφορᾶς μεταξὺ τῶν κρατῶν οἱουδήποτε ποσοῦ καταβλητέου συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

3) Ὁ τρόπος καταβολῆς σχετικῶς πρὸς συντάξεις καταβλητέας εἰς πρόσωπα εἰς τὸ ἕτερον κράτος θὰ καθορίζεται διὰ συμφωνίας, ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 20.

Ἄρθρον 25.

1) Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἑκατέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπιδιώκουν διὰ διαπραγματεύσεων τὴν λύσιν οἱωνδήποτε διαφορῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς ἑρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2) Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιτεύξεως συμφωνίας, ἐντὸς τριῶν μηνῶν μέσῳ διαπραγματεύσεων, ἡ διαφωνία θὰ ὑποβληθῆ εἰς διαιτησίαν ἐνώπιον δικαστηρίου, τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις καὶ οἱ κανόνες λειτουργίας θὰ καθορισθοῦν εἰς τὸν ἐν ἄρθρῳ 20 μνημονευθέντα Διοικητικὸν Κανονισμόν.

Μεταβατικαὶ καὶ Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 26.

1) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ περιστατικῶν συμβάντων πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Συμβάσεως. Ἡ Σύμβασις πάντως δὲν δίδει δικαίωμα πρὸς παροχὴν διὰ χρόνον πρὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν ἰσχύϊ.

2) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, οἱαιδήποτε περίοδοι ἀναφερόμενοι εἰς διαμονήν, ἀσφάλισιν καὶ καταβολὴν εἰσφορῶν πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Συμβάσεως θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν.

3) Παροχαὶ χορηγηθεῖσαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀνακαθορίζονται, βάσει τῶν διατάξεων αὐτῆς, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένης ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Συμβάσεως. Ἂν ἡ αἴτησις ὑποβληθῆ βραδύτερον, αἱ παροχαὶ καταβάλλονται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν ἰσχύουν εὐνοϊκώτεραι διατάξεις κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ καταβάλῃ τὴν παροχὴν καὶ ὅτι τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν δὲν ἔχει παραγραφεῖ ἢ ἀνασταλεῖ.

Ἄρθρον 27.

1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ διὰ μίαν περίοδον δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας θέσεως αὐτῆς ἐν ἰσχύϊ. Μετὰ ταῦτα θὰ ἐξακολουθῆ ἰσχύουσα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη καταγγελθῆ γραπτῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἱουδήποτε τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνῃ τουλάχιστο τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐκπνοῆς μιᾶς ἐτησίας περιόδου. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοιαύτης καταγγελίας ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἰσχύῃ κατὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἐτησίας περιόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας αὕτη κατηγγέλθη.

2) Εἰς τὴν περίπτωσιν καταγγελίας, αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ κτηθέντων δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοὺς τεθέντας εἰς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν ἑκατέρου κράτους εἰς τὸ δικαίωμα διὰ παροχὰς ἕνεκα ὑπηκοότητος ἢ διαμονῆς εἰς ἕτερον κράτος.

3) Διὰ δικαιώματα κτηθέντα ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἀσφαλιστικῆς περιόδου καὶ διαμονῆς πραγματοποιηθεισῶν πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως καὶ τῶν συμφωνιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὴν θὰ ἐξακολουθοῦν ἐφαρμοστέαι συμφώνως πρὸς τὰς ρυθμίσεις τὰς καθορισθησομένας δι' εἰδικῆς συμφωνίας.

Ἄρθρον 28.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαγοῦν τὸ ἐνωρίτερον δυνατὸν εἰς Ὄσλο.

Ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ ἑπομένου τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἔχουν ἀνταλλαγῇ τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως.

Εἰς πίστωσιν τούτου οἱ ὑπογράφοντες δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Κυβερνήσεών των, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐν Ἀθήναις τὴν 12ην Ἰουνίου 1980, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Οἱ ὑπογράφοντες τὴν Σύμβασιν Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τὴν συναφθεῖσαν σήμερον μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας συνεφώνησαν ὅπως τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο ἀποτελέσῃ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Συμβάσεως:

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Νορβηγίαν συνεφωνήθη, ὅτι οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι οἱ ναυτολογημένοι εἰς Νορβηγικὰ πλοῖα, διεξάγοντα ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ὑπάγονται εἰς τὴν Νορβηγικὴν νομοθεσίαν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὰ ἐπιδόματα κατὰ τὴν διάρκειαν ἀνεργίας, μόνον ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι μόνιμοι κάτοικοι τῆς Νορβηγίας, Δανίας, Φινλανδίας, Ἰσλανδίας ἢ Σουηδίας. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται παροχῆς καὶ ἂν ἀκόμη οὗτος εὑρίσκεται ἐκτὸς Νορβηγίας, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰδίους κανόνας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐφαρμοστέοι ἐπὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους τούτου.

Εἰς πίστωσιν τούτου οἱ ὑπογράφοντες, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Κυβερνήσεών των, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐν Ἀθήναις τὴν 12ην Ἰουνίου 1980, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Νορβηγίας

Ἄρθρο δεύτερο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 10 Ἰανουαρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΙΩΑΝ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	**ΕΥΑΓΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 11 Ἰανουαρίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Η ετήσια συνδρομή της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, η τιμή των φύλλων της που πωλούνται τμηματικά και τα τέλη δημοσιεύσεων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν από 1 Ιανουαρίου 1983 ως ακολούθως:

Α'. ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1.	Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	2.500
2.	» » » Β'	»	4.000
3.	» » » ΤΑΠΣ	»	3.000
4.	» » » Γ'	»	1.500
5.	» » » Δ'	»	3.500
6.	» » » Νομικών Προσώπων Δ. Δ. κτλ.	»	1.500
7.	» » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	»	300
8.	» » » Παράρτημα	»	800
9.	» » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	»	10.000
10.	» » Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας	»	800
11.	Για όλα τα τεύχη και το Δ.Ε.Β.Ι.	»	20.000

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες του Κράτους καταβάλλουν το 1/2 των ανωτέρω συνδρομών.

Υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού του Εθνικού Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) αναλογούν τα εξής ποσά:

1.	Για το Τεύχος Α'	Δραχ.	125
2.	» » » Β'	»	200
3.	» » » ΤΑΠΣ	»	150
4.	» » » Γ'	»	75
5.	» » » Δ'	»	175
6.	» » » Νομικών Προσώπων Δ.Δ. κτλ.	»	75
7.	» » » Αν. Ειδ. Δικαστηρίου	»	15
8.	» » » Παράρτημα	»	40
9.	» » » Ανωνύμων Εταιρειών κτλ.	»	500
10.	» » Δελτίο Εμπ. και Βιομ. Ιδιοκτησίας	»	40
11.	Για όλα τα τεύχη	»	1000

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., είναι 10 δραχ., από 9 ως 24 σελ. 15 δρχ., από 25 ως 48 σελ. 25 δρχ., από 49 ως 80 σελ. 40 δρχ., από 81 σελ. και πάνω η τιμή πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατά 50 δρχ. ανά 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Η τιμή διαθέσεως στο κοινό των εκδιδόμενων από το Εθνικό Τυπογραφείο φωτοαντιγράφων των διάφορων φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως καθορίζεται σε τέσσερις (4) δραχμές κατά σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στο τεύχος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης:

Α'. Ανωνύμων Εταιρειών:

1. Των καταστατικών	Δραχ.	25.000
2. Των αποφάσεων για συγχώνευση ανωνύμων εταιρειών	»	25.000
3. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	15.000
4. Των τροποποιήσεων των καταστατικών	»	8.000
5. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	»	10.500
6. Των υπουργικών αποφάσεων για παροχή άδειας επέκτασης των εργασιών Ασφαλιστικών Εταιρειών, των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. του ΕΛΤΑ, με τις οποίες εγκρίνονται και δημοσιεύονται οι κανονισμοί αυτού	»	9.000
7. Των αποφάσεων για εγκατάσταση υποκαταστήματος, διορισμού γενικού πράκτορα και παροχή πληρεξουσιότητας αντιπροσώπευσης στην Ελλάδα αλλοδαπών Εταιρειών και των αποφάσεων για μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου Ασφαλιστικών Εταιρειών κατά το άρθρο 59 παρ. 1. του Ν.Δ. 400/1.9.70	»	6.000
8. Των ανακοινώσεων γιά κάθε μεταβολή που γίνεται με απόφαση Γ.Σ. ή Δ.Σ., των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις, των κατά το άρθρο 32 του Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, των ανακοινώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 59 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970 για Αλλοδαπές Ασφαλιστικές Εταιρείες, των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΛΤΑ που αναφέρονται σε προσωρινές διατάξεις και των αποφάσεων του Υπ. Συγκοινωνιών για τους ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	2.800
9. Των συνοπτικών μηνιαίων καταστάσεων των Τραπεζικών Εταιρειών	»	2.800
10. Των αποφάσεων της επιτροπής του Χρηματιστηρίου για την εισαγωγή χρεωγράφων στο χρηματιστήριο για διαπραγμάτευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967	Δραχ.	2.800
11. Των αποφάσεων της επιτροπής κεφαλαιαγοράς για τη διαγραφή χρεωγράφων από το χρηματιστήριο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 4 Α. Ν. 148/67.	»	2.800
12. Των αποφάσεων για την έγκριση τιμολογίων των Ασφαλιστικών Εταιρειών	»	2.000

Β'. Εταιρειών Περιωρισμένης Ευθύνης:

1. Των καταστατικών	»	2.800
2. Των κωδικοποιήσεων των καταστατικών	»	2.800
3. Των ισολογισμών κάθε χρήσης	»	3.200
4. Των εκθέσεων εκτίμησης περιουσιακών στοιχείων	»	2.800
5. Των τροποποιήσεων των καταστατικών (για κάθε συμβολαιογραφική πράξη)	»	1.200
6. Των ανακοινώσεων με συμβολαιογραφική πράξη	»	1.200
7. Των ανακοινώσεων με απόφαση της Γ.Σ.	»	1.000
8. Των προσκλήσεων σε γενικές συνελεύσεις	»	1.000

Γ'. Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών – Αλληλασφαλιστικών Ταμείων και Φιλανθρωπικών Σωματείων:

1. Των υπουργικών αποφάσεων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας Αλληλασφαλιστικών Συνεταιρισμών – Αλληλασφαλιστικών Ταμείων	»	2.800
2. Των ισολογισμών των ανωτέρω Συνεταιρισμών, Ταμείων και Σωματείων	»	3.200

Δ'. Των δικαστικών πράξεων:

II. Στο Τέταρτο τεύχος:

Των δικαστικών πράξεων για παρακατάθεση αποζημιώσεως	»	1.200

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οι συνδρομές του εσωτερικού και τα τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στα Δημόσια Ταμεία έναντι αποδεικτικού είσπραξης, το οποίο φροντίζει ο ενδιαφερόμενος να το στείλει στο Εθνικό Τυπογραφείο.

2. Οι συνδρομές του εξωτερικού είναι δυνατό να στέλνονται και σε ανάλογο συνάλλαγμα με επιταγή στο όνομα του Διευθυντή Διαχειρίσεως του Εθνικού Τυπογραφείου.

3. Το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό επί των ανωτέρω συνδρομών και τελών δημοσιεύσεων καταβάλλεται ως εξής:

α) στην Αθήνα: στο Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Εθνικού Τυπογραφείου).

β) στις υπόλοιπες πόλεις του Κράτους: στα Δημόσια Ταμεία και αποδίδεται στο ΤΑΠΕΤ σύμφωνα με τις 192378/3639/1947 (RONEO 185) και 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) εγκύκλιες διαταγές του Γ.Λ.Κ.

γ) στις περιπτώσεις συνδρομών εξωτερικού: όταν η αποστολή τους γίνεται με επιταγές μαζί μ' αυτές στέλνεται και το υπέρ του ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ